

Geneze davo-"elitarizmu" v kostce

3.5.2017

Nachází se zde hodně materiálů konkrétně rozebírající určité otázky, ale jak je vidět z reakcí pod články i jinde, ne každému je jasné celkové schéma, celková mozaika, historický proces, do něhož lze tyto střípky zasadit, zaměříme se proto na tuto otázku.

Vše nasvědčuje tomu, že po krachu předchozí globální civilizace vzniklo několik izolovaných civilizačních center, které se časem šířily a v momentě kdy se setkaly, začalo soupeření o to, či globální (civilizační) projekt nakonec bude na planetě dominovat. Tato studená (informační – na 1. až 5. prioritě) válka, občas přecházející na "horkou" válku (6. prioritě) trvá několik tisíc let a nikdy neskončila a zatím nekončí, mění se jen její intenzita a konkrétní projevy.

Pro chápání historie je třeba pochopit jednu klíčovou věc, a to tu, že předcházející globální civilizace byla otrokářskou civilizací – nepravdověrnou – a její „elita“, která přežila katastrofu, začala obnovovat opět „tu správnou civilizaci“ (z jejího pohledu), kde hrstka „důstojných a civilizovaných“ parazituje na práci a životě „toho dobytka“.

Dějiny se zformovaly tak, že dodnes se měnily jen vnější formy otrokářství a v západní civilizaci se podařilo přenést ho z vědomé (viditelné) úrovně na podvědomou (skrytou – nejefektivnější otrok je ten, kdo si myslí že je svobodný). Ozvěny toho „civilizačního“ principu se táhnou skrz veškerou historii západní civilizace, mající kořeny v Egyptě, nikoliv v Římě a Řecku; projevují se v kultuře - například oslavování Atlantidy jako ideálu, „břímě bílého člověka“ R.Kiplinga, chování anglosaských kolonizátorů k „domorodým barbarům“.

Avšak dosud byla řeč jen o jednom civilizačním centru, o kontinuitě Atlantida-Egypt-Řím-Západní civilizace, a existovaly ještě další civilizační centra s jejich civilizačními ideály, neslučitelnými s dědictvím Atlantidy. Jedním z nich byla civilizace, která se vyvinula ve slovanskou a jejímž ideálem byl vždy odedávna ideál spravedlivosti.

Podívejme se blíže na život v Egyptě před příchodem Amenhotepa IV, který přijal jméno Echnaton. Jedná se o kastovou společnost, kde nejvyšší společenskou moc mají dva týmy hierofantů („kněží“), v čele každého týmu stojí „nejvyšší kněz“. Tyto mozkové trusty disponují věděním, skrytým od zbytku společnosti i od faraona, stojí hierarchicky nad faraonem, faraon jen zosobňuje a uskutečňuje jejich vůli. Státnost Egypta reálně řídí tito hierofanti, jejich vůle je obyvatelům prezentována jako „vůle bohů“. Hierofanté se řídí viděním světa na základě trojjednoty matérie-informace-míry, ale pro dav vyprojektovali systém vidění světa na základě druhotných kategorií typu „našeho“ hmota-energie-prostor-čas. Jsou monoteisté v smyslu toho, že vědí o Tvůrci, ale pro dav vyprojektovali zveřinec „bohů“, na jehož základě probíhá ovládnutí společnosti a řízení. Krátce, mají monopol na určité vědění, který udržují a na jehož základě drží zbytek společnosti („pracovní dobytek“ z jejich pohledu) jako rukojmí.

Do této situace přichází na trůn 14-letý mladík jménem Amenhotep IV, který se staví proti této mafii hierofantů a oznamuje všem vědění, doposud skryté: Bůh je jen jeden, každý s ním může komunikovat přímo bez jakýchkoliv pomocníků, jakékoliv pozemské osobnostní hierarchie jsou nepravdověrné, je ostuda být pánem, je ostuda mít pána; posláním člověka na Zemi je vybudovat spravedlivou – pravdověrnou – společnost, kde se nebude vyskytovat vykořisťování a parazitování a kde budou lidé naplňovat svůj předurčený potenciál. O tomto se dá dočíst v příslušné literatuře jako o religiozní reformě/vzpourě Echnatona.

Podle dochovaných informací, část hierofantů uznala Echnatona jako Božího vyslance a přiklonila se na jeho stranu, část se ho rozhodla zlikvidovat a jeho poselství a jeho osobu vymazat z historie, což se jim vcelku úspěšně podařilo. Echnaton zmizel z paměti lidí na tisíce let, jeho poselství (Hymny Atona) se nikdy do široké společnosti nedostalo a o tom, že takový faraon žil, se dozvěděli až archeologové v 19. století.

Hierofanté si uvědomili, že když dokázal Echnaton prolomit jejich monopol na společensky významné vědění a chápání v situaci, kdy kontrolovali v Egyptě vše, nevyhnutelně přijdou další podobné Zjevení shora, kterým nebudou schopni zabránit a které ohrozí jejich moc a monopol, a jelikož usoudili že nejsou schopni tomu zabránit, rozhodli se postavit do čela a zdeformovat to ve svůj prospěch podle poučky staré jako lidstvo samo - „pokud nemůžeš nějaké tendenci zabránit, kontroluj ji tím, že ji povedeš a budeš určovat směr“.

V souladu s tím byl vyprojektován historicky reálný Starý zákon jak ho dnes známe, který je produktem práce (a)sociálních inženýrů, nikoliv Bohem inspirovanou pravdou, a podobně byly zdeformovány další (opětovně) poslané informace, se kterými přišel Ježíš, Mohamed a možná další, které neznáme.

Podstatné je, že podle všeho byla skutečně souhrnou okolností na starověké Hebrejce vložena určitá hluboce humánní civilizační mise, úkol, ve kterém ovšem celkově selhali a byli pozemskou mafií hierofantů zneužití pro opačné účely (více viz analýza [Sinajský pochod](#) a kniha [Měděný jezdec, to vám není Měděný had](#)).

Informace seslaná Shora přes Echnatona byla úsilím hierofantů částečně skryta a částečně zdeformována a nahrazena démonickými výmysly.

A co je to historicky reálně jakékoliv „svaté písmo“? Je to program (koncepce) orientovaný na konkrétní cíle, který orientuje danou společnost/civilizaci na plnění konkrétních cílů bez jejich přímého uvědomění. „Svaté písmo“ formuje (určuje) kulturu, a kultura formuje člověka, odtud: jaké svaté písmo, taková kultura a budoucnost dané společnosti (více na dané téma: [Podle vaší víry bude vám...](#)).

Nějakou dobu poté, co mafie hierofantů zdeformovala učení Mojžíše pro své kořistné účely, přichází Ježíš. Ke komu? Ke zbloudilým ovcím domu Izraelského (kteří byli oklamáni a mají za to, že plní Záměr, plní cíle pozemské mafie, která má za cíl obnovit globální otrokářskou společnost).

Ale i zde vidíme pokrok, určitou sekvenci – jestliže informace byla poprvé seslána do nejvyšší vrstvy společnosti (faraon), byla téměř kompletně zamlčena a život společnosti se dostal do předchozích kolejí během jedné generace, pak u Ježíše byla informace seslána do střední vrstvy společnosti, rozšířila se a podařilo se ji „osedlat“ až po několika stoletích, a změnila chod historie. V případě Mohameda pak byla seslána do nejnižší vrstvy společnosti a mafiím se podařilo ji zdeformovat jen částečně, sociologické jádro zůstalo téměř netknuté, na rozdíl od Nového zákona, kde bylo podměněno téměř kompletně a obalenou vrstvami blahorodné informace.

A opět, Mohamed přichází se stejnou informací která byla před ním už několikrát seslána, jen upravenou pro dané historické okolnosti. Původně měl za to, že židé a křesťané ho radostně přijmou, neboť jen napravuje ty deformace, které byly do dříve seslané informace dodané lidmi. Z čeho obviňuje Korán židy a křesťany? Nikoliv z toho, že by jejich učení bylo falešné, ale z toho, že odstoupili od mise, která na ně byla kdysi vložena, a že původně seslaná informace byla překroucena.

Postupně bylo pochopitelně i sdělení Mohameda překrouceno pro kořistné cíle pozemských mafií, i když v menší míře než Starý a Nový zákon, a muslimská kultura se proměnila v nástroj podpory davo-“elitarizmu“, potlačujícího lidskost. Co z toho plyne? Jen to, že v Koránu lze najít původní

informace v o něco větší míře, než v ostatních, jinými slovy, pokud z bible vypreparujeme přímou řeč Ježíše (= učení Ježíše), vznikne asi jedna strana textu, a pokud z Koránu vypreparujeme podstatu toho sdělení Shora, říkajícího, o co by lidé měli usilovat na tomto světě (vznikne více textu, ale to není podstatné), pak zjistíme že se jedná o stejnou informaci, o totéž. Stejně tak se Starým zákonem a původním učením Mojžíše. Hymny Atona, tj. zapsaná informace seslaná Echnatonovi, a jádro Koránu jsou ze světonázorového pohledu také totožné.

Co je to tedy ve své podstatě Zjevení, informace seslaná Shora?

Vesmír neexistuje bezcílně, to znamená že existuje nějaký cíl, kterého má dosáhnout. Stejně tak lidstvo neexistuje na Zemi bezcílně, kvůli metabolizaci potravy a uspokojování potřeb, ale metabolizace potravy a uspokojování potřeb je nutný základ pro to, aby mohl každý člověk plnit svou misi a tím posouvat lidstvo k plnění své celkové mise.

Existuje tedy nějaký cíl, a pokud existuje cíl, pak existuje i optimální cesta jeho dosažení. Tato optimální cesta se nazývá Boží Záměr, a kromě toho existují ostatní cesty, různě vzdálené od optima, které se nazývají Boží Dopuštění. Tedy, jelikož dal Tvůrce člověku svobodu volby, člověk se může mýlit a dělat špatná rozhodnutí, a dokonce se může vědomě rozhodnout jít proti Záměru – na to má právo, dané Shora. Jde o to, že mýlit se, a jít proti Záměru, má kdokoliv právo jen v rámci Dopuštění, tj. v rámci té míry, v jaké bude Shora povolena danému subjektu další existence. Překročit hranice Dopuštění (ať už vědomě nebo nevědomě) znamená ukončit fyzickou existenci, to se týká jako jedince, tak společností a civilizací.

A jsou v historickém procesu síly, které mají zájem na tom, odhadovat hranice Dopuštění a držet lidstvo jako své rukojmí na této hranici, balancovat na ostří nože mezi sebelikvidací lidstva a dosahování svých cílů ztročení lidstva. V principu nemůžou dlouhodobě uspět, ale zkoušejí to, neznámo proč (zaslepenost démonizmu?).

Z výše uvedeného vyplývá, že z pohledu Tvůrce, pokud nějaká společnost žije víceméně pravdivě, více v oblasti Záměru než v oblasti Dopuštění, tak není důvod sesílat jí „korekční“ informaci. Pokud však nějaká společnost žije (jako rukojmí vnitrosociální mafie) v Dopuštění, pak je seslání „korekční“ informace prostředkem hierarchicky vyššího zásahu do života této společnosti a jejího nasměrování na cestu Záměru, a ukazuje nelhostejnost Tvůrce k osudům lidstva.

To však byla situace minulosti, před změnou etalonových frekvencí sociálního a biologického času, a před vstupem do informačního věku lidstva. V Koránu se informuje, že Mohamed je „pečet' proroků“, posledním v řadě proroků, ozvučujících sdělení Shora. A opět to dává smysl, neboť v informačním věku lidstva má už každý v principu dostatek informací, aby došel k objektivně správnému pohledu na svět, pokud mu to jeho mravnost dovolí, a není tedy třeba zásahů hierarchicky vyšší úrovně řízení podobného druhu.

A pokud budeme vnímat bibli a biblickou civilizaci, jako projekt (a)sociálních inženýrů s cílem nastolení globální krytootrokářské společnosti, jdoucí proti Záměru, pak se nám budou jevit události historie v poněkud jiném světle, než je obecně zavedeno: bleskové rozšíření islámu na obrovská území v 7. století, a následně pomalejší expanze v 8-10. století, zablokovalo možnost šíření biblického projektu směrem na jih a jihovýchod od Evropy, a umožnilo různým kulturám a národům seznámit se se seslanou informací, i když už v nějak překroucené podobě. A tzv. „tatarsko-mongolské jho“ zase zablokovalo na 300 let možnost šíření biblického projektu na východ a v ruské civilizaci, a umožnilo tamnímu křesťanství získat autokefalitu (určitou samostatnost). Ve skutečnosti bylo zdaleka nejvíce pravoslavných chrámů a kostelů postaveno během „mongolského jha“. Nebýt těchto faktorů (a tisíce dalších, na které může každý přijít sám...), biblický projekt ztročení lidstva by mohl uspět rozšířit se na celou planetu před změnou etalonových frekvencí

sociálního a biologického času a před vstupem lidstva do kvalitativně nového stavu, což by znamenalo globální otrokářskou společnost, reprodukcující se při směně pokolení, a v perspektivě likvidaci lidstva (Vesmír netrpí systémy, nemající potenciál rozvoje). Tato událost (účinek Zákona času, vstup lidstva do nového informačního stavu v důsledku změny etalonových frekvencí biologického a sociálního času) byla dávnými mafiemi hierofantů předpovězena a zakomponována do Bible jako „Apokalypsa“, což však v překladu z řečtiny původně neznámá „konec světa“, „katastrofa“, ale - „stržení všech střech“ - vše **tajné** se nakonec stane **zjevným**, což vystihuje dnešní dobu. Apokalypsou to nazvali proto, že nebyli schopni předvídat následky tohoto jevu pro společnost a jejich systém řízení, závislý na davově-“elitárním“ uspořádání. To se v současnosti postupně rozpadá díky prosakování dříve tajných informací do všech vrstev společnosti, a díky osvojování metodologické kultury myšlení stále širším okruhem lidí. Na to narážel Puškin, když psal o této globální mafii:

„Hýbe hvězdami na nebi,
hvízdne a Luna se zatřeše,
ale proti Zákonu času,
je jeho nauka bezmocná“